

siden at voxe indtil 1806, da den var $18^{\circ} 25'$. Siden den Tid har den aftaget, dog med den sædvanlige Frem- og Tilbagegang. I Aaret 1817 d. 8 September Kl. 2 om Eftermiddagen var den $17^{\circ} 56'$; altsaa $29'$ mindre end 1806. Man har fölgelig Grund til at formode, at den vestlige Afvigelse har havt sit Maximum. Ved at beskrive den krumme Linie som fremkommer, naar Tiderne tages som Abscisser og Afvigelserne som Ordinator, synes det at være klart, at dersom Vendepunkter ikke falder paa 1806, maa det hellere söges för end efter det.

Magnetnaalens Inclination har Forf. senest fundet at være $71^{\circ} 26'$.

Professor og Ridder *Herholdt* har meddeelt Selskabet en Beskrivelse over et fuldbaarent Menneskefoster, som döde under et fuldstændigt Aandedræt, omtrent en halv Time efter Födselen. Dets indre Organisme fandtes i mange Henseender at være siælden og mærkværdig.

- 1) Alle dets Bryst- og Bug-Indvolde saaes udviklede i en omvendt Orden. Hiertets Spidse og Storpulsaarens Bue vendte mod höire Side. Leveren laae under det venstre, Milten under det höire Hypochondrium. Maven strögte med sin brede Ende og sin store Krumning mod Milten paa höire Side. Tolvfingertarmen begyndte paa venstre Side under Leveren, og traadte ud af sin Kapsel foran Milten paa höire Side. Bugkiertlen (*pancreas*) vendte med sin brede Ende til venstre Side, hvor dens Ductus löb ind i Tolvfingertarmen — Tomtarmen (*jejunum*) og Krumtarmen (*ileum*) slyngede sig fra höire Side nedad mod Blindtarmen (*coecum*) som laae i den nedre Bugegn paa venstre Side (*regio iliaca sinistra*) Buertarmen (*colon*) böiede sig omkring de tynde Tarme fra venstre mod höire Side, o. s. v.

2) Begge dets Hiertekammere vare forenede ved en Aabning giennem deres Skillevæg (*septum ventricolorum*) som løb fra Kammeret for Lungepulsaaeren (*ventriculus pulmonalis*) til Kammeret for Storpulsaaeren (*ventriculus aorticus*) — Lungepulsaaeren (*arteria pulmonalis*) og Botalli Pulsaaeregang (*ductus arteriosus*) til Storpulsaaeren (*aorta*) manglede. Begge Huulaarer (*venæ cavæ*) forenede sig i Brystet med hinanden förend de løb ned i Hiertets Forkammer. Dette Forkammer for Huulaarerne (*atrium venarum cavarum*) modtog desuden neden fra paa venstre Side, giennem Mellemgulvet, en stor abnorm Vene, som var dannet af Lever-Venernes (*venarum hepaticarum*) og Navlevenens (*v. umbilicalis*) Forening til en særskildt Lever-Stamme. I samme Forkammer var en Aabning som giennem Skillevæggen (*septum atriorum*) ledte ind til Forkammeret for Lungevenerne (*atrium venarum pulmonalium*), og en anden Aabning som løb ind i Kammeret for Storpulsaaeren (*ventriculus aorticus*) — Forkammeret for Lungevenerne havde fire Aabninger for Lungernes Vener (*venæ pulmonales*) og een Aabning, som förte ind i Kammeret for Lungepulsaaeren (*orificium venosum ventriculi pulmonalis*). — Lunge-Venerne stode i Forbindelse med en abnorm Puls-Aaregreen, som fra den nedre Rand af Storpulsaaerens Bue udbredte sig i Lungerne. Stor-Pulsaaeren allene havde fört alt Blod ud fra begge Hiertets Kammere. Den nedre Huulvene (*v. cava inferior*) traadte giennem Mellemgulvet paa højre Side, gjorde i Brysthulen en Bue til venstre, for at slynge sig over den venstre Luftaaregreen (*bronchium*) og derefter at forene sig med den övere eller nedstigende Huulvene. Den nedre Huulvene optog i Brystet Mellemribbeens-Venerne fra höire Side, og *vena hemiazygia* fra venstre Side ligesom ellers *vena azygos*, som manglede. Den övre Bug-Pulsaaere (*arteria cælica*)

afgav ingen Pulsaaregrene til Leveren (*arteria hepatica*); dette Organ modtog en egen Pulsaare fra den övere Krös-Pulsaare (*arteria miseraica superior*). Den övere Bug-Pulsaare og begge Krös-Pulsaarer forgrenede sig i en abnorm Retning efter Organernes forkeerte Leie; Miltpulsaaren (*art. lienalis*) og Mavens Krands-Pulsaare (*art. coronaria ventriculi*) löb til höire Side, den övere Krös-Pulsaare slyngede sig med sine Tarmegrene (*ilio colica* og *colica dextra*) til venstre Side; den nedere Krös-Pulsaare vendte sig med sine Grene (*colica sinistra* og *hæmorrhoidalis interna*) mod den höire Side, o. s. v.

- 3) Organerne for Urinens Afsondring og Udkastelse, vare ligeledes i en abnorm Tilstand. *Membrum virile* havde naturlig Form og Störrelse, men dets Urinrör var sammenvoxet ligefra Spidsen til Blærehalsen. Nyrene vare större end i naturlig Tilstand, og metamorphoserede til 8 à 9 drueformige Blærer, som indeholdt en klar Vædske. Hver Blære havde en liden Aabning, som igiennem en Nyretragt (*calix*) ledte ned til Nyrebækkenet (*pelvis*). Begge Nyregange (*uretheres*) vare udvidede, stærkest neden til mod Urinblæren: de laae slyngede som udfyldte Tarme paa begge Sider af Bugen, hvis Bredde derved blev abnorm. Urinblæren fandtes ligesom Nyregangene udspændt af Urin; dens Textur var usædvanlig tyk.
- 4) Barnet var tillige en saakaldet *Varus*. Dets Födder vare stærkt fordreiede. Fødsaalene vendte indad, opad og bagtil, saa at Tærne af begge Födder stöde mod hverandre.

Forfatteren oplyste disse samtlige Misdannelser med smukke Tegninger, og sögte ved en hosföiet historisk Udsigt over lignende Misdannelser, og ved at udpege de *forskjellige* Betingelser for Fösterets og det nyfödde Barns Liv, at vise, hvor vigtigt det er for

Physiologen, Pathologen, den praktiske Læge, og især for *medico forensi*, at have en nøiagtig Kundskab om samtlige Misdannelser i den dyriske Organisme.

Som en Fortsættelse af denne Undersøgelse, meddeelte Forf. Selskabet Betragtninger over Aarsagerne til organiske Misdannelser i Almindelighed. Han gjorde først opmærksom paa, at Hypotesen om *dæmoniske* og *sodomitiske* Menneskefostere fordum har været almindelig antaget som paalidelig og rigtig; men at alle Naturkyndige nu betragte den som een af Oldtidens Drømme. Han viiste dernæst, at Læren om Misdannelser af *phantastisk* Oprindelse, eller om Fosterets fra de almindelige Love afvigende Udvikling, efter Moderens Forestillinger, er ligesaa grundløs, som hine ældre Meninger, og at derfor ogsaa den nu har tabt de fleste af sine oplyste Tilhængere. Han selv betragter Hypotesen om Muligheden af, at en Frugtsommelighed, ved at forskrækkes, ved at forsee sig paa en eller anden Gienstand, eller være lysten derefter, skal phantastisk kunne foranledige sit Fosters Misdannelse, for ligesaa falsk og ligesaa farlig for den menneskelige Slægt, som den, blandt den mindre oplyste Deel af Folket, er almindelig kiendt og hyldet. Han opmuntrer til at ivre mod denne Hypothes, og til med Meckel, Laurence og flere at studere og udvikle de Naturlove, som under forskiellige Betingelser bestemme Fosterets og samtlige de organiske Legemers forskiellige Form.

Professor og Ridder *Ørsted* har forelagt Selskabet to Afhandlinger, af hvilke den ene var Begyndelsen til en Række af Afhandlinger over Maaden hvorpaa en Lærebog i Naturlæren burde affattes, den anden indeholdt en Undersøgelse over Vandets Sammentrykkelighed.